

قرآن در زندگی روزمره

نگاهی به مجموعه «زندگی با قرآن» تألیف ابوالفضل بهرام پور

عنوان: زندگی با قرآن
مؤلف: ابوالفضل بهرام پور
ناشر: آوای قرآن
چاپ اول: ۱۳۹۴، قطع رقعی

علاوه بر این در آن جا که بحث‌های عقلی و نظری انجام می‌شود، در حالی که سؤالات موضوع مورد بحث به خوبی طرح شده و شبهات موجود در سطح جامعه پرورش داده شده‌اند؛ گاهی پاسخی ساده از طریق بیان مثال و تشبیه ارائه می‌شود و خدشه‌ای در قوت علمی کتاب به وجود می‌آید که احتمالاً مخاطب را قانع نخواهد کرد.

در مورد جریان‌ها یا روایاتی که در کتاب نقل می‌شود، گاهی به منبع معتبر ارجاع نشده است، مثلاً در مورد حواشی جریان قضاوت حضرت داوود (ع) ماجرا بدون منبع مطرح گردیده است. گرچه بیان صریح و خودمانی مطالب در کتاب مطلوب است، اما در برخی موارد از کلمات سبک استفاده شده است که از وزانت علمی کتاب و گاهی ادب مطلب می‌کاهد، مثلاً شاگرد به استاد خود در مناظره می‌گوید: «من از استاد تعجب می‌کنم که در بی‌ربط‌گویی هم ید طولایی دارد» (ص ۲۶، ج ۱)؛ در حالی که این گونه سخن گفتن با استاد خود بسیار ناپسند است. این نوع سخن گفتن که در کتابی با موضوع و روش تفسیر موضوعی قرآن مطرح شده و با پاسخ یا عکس‌العملی مواجه نشده است، موضوع را ناپسندتر جلوه می‌دهد.

بخش بحث و مناظره استاد با شاگردان، ایده جالبی است؛ اما نحوه داستان پردازی خلاصه، آن را کاملاً ساختگی جلوه می‌دهد و بیشتر شبیه یک سخنرانی است که با سؤال آغاز می‌شود و پاسخ آن سؤال در چند قسمت بیان می‌گردد و گاهی بخش بعدی اشتباه بخش قبل از خود را جبران می‌کند.

به نظر می‌رسد در مجموع، این مجموعه برای مراجعه علاقه‌مندان و دانش‌آموزان در موضوعات مورد نظر خود یا برای تحقیق در میان موضوعات خاص قرآنی، مناسب است، اما مخاطب عمومی باید در برخی موارد فنی به استاد یا کتب لغت و تفاسیر ساده مراجعه کند ■

عنوان مجموعه پنج جلدی «زندگی با قرآن» برداشتی از آیه ۱۰ سوره انبیاء و مجموعه جالب و قابل توجهی است.

بررسی موضوعات متنوع مورد ابتلای افراد گوناگون و بررسی ارتباط آن‌ها با قرآن از طریق تفسیر ساده آیات و توجه به ارتباطشان با زندگی روزمره، این کتاب را قابل استفاده‌تر می‌سازد، به‌ویژه که با توجه به روش کتاب می‌توان به صورت خودآموز و گزینشی نیز از آن استفاده نمود. البته گاهی مطالب به صورت فنی و تخصصی بیان شده، هم از لحاظ نوع بیان و هم از لحاظ لغات استفاده شده در متن، که سطح آن را بالا می‌برد که در این گونه موارد خواننده باید با توجه به سطح علمی خود به صورت انتخابی و گزینشی عمل کند.

داشتن تمرین‌های اجرایی و خودآزمایی در درس‌ها موجب تثبیت آموخته‌ها خواهد شد و این از نقاط قوت کتاب است.

به نظر می‌رسد موضوعات موجود در مجلدهای این مجموعه، با ترتیب خاصی انتخاب نشده‌اند، به طوری که کتاب‌ها حالت کسکولی پیدا کرده‌اند؛ در واقع موضوعات اعتقادی، سؤالات کلامی، مسائل اخلاقی، احکام و فلسفه احکام به صورت نامرتب و گویا تصادفی کنار هم قرار گرفته‌اند.

همچنین به لحاظ روش بیان مطلب، مخاطب دچار این سردرگمی است که با خواندن کتاب به چه هدف و نتیجه‌ای دست می‌یابد. هدف اصلی کتاب تفسیر است یا ترجمه؟ تفاوت ترجمه مفهومی با تفسیر یا تدبیر در آیات چیست؟ این کتاب می‌خواهد شبهات را برطرف کند یا مسائل قرآنی را بیان نماید؟